

Οχι μόνο η κρίση, αλλά και η επιλογή να μεγαλώσουν οι ίδιες τα παιδιά τους, τις οδήγησαν στο να μείνουν στο σπίτι, να ασχοληθούν με τη χειροτεχνία και να την κάνουν επάγγελμα.

ΕΡΓΟΔΟΤΡΙΕΣ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ ΤΟΥΣ

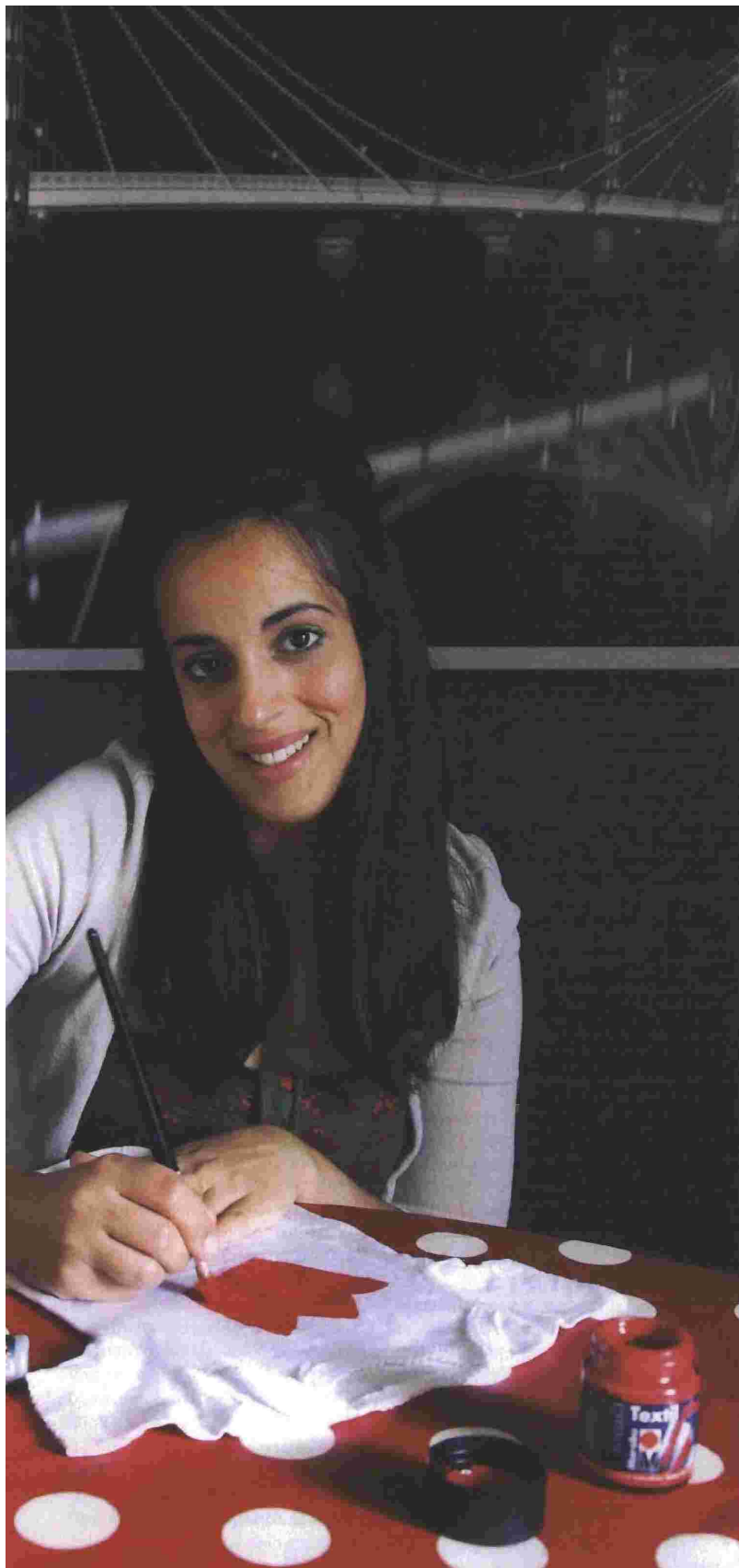
ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΠΟΛΥΜΕΡΟΥ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΟΛΥΜΠΙΑ ΟΡΝΕΡΑΚΗ

Σ

ε περιόδους κρίσης, καθένas μας αναγκάζεται να επιστρατεύσει όλη του την εφευρετικότητα προκειμένου να επιβιώσει. Τη στιγμή που πολλές οικογένειες δυσκολεύονται να τα βγάλουν πέρα, κάποιες μπτέρες αποφάσισαν να πάρουν -κυριολεκτικά- την κατάσταση στα χέρια τους. Τα βράδια, όταν τα παιδιά πέφτουν για ύπνο, την ώρα που για τις περισσότερες μπτέρες η ημέρα τελειώνει, η δική τους μόλις αρχίζει. Το σαλόνι μετατρέπεται σε εργαστήριο και εκείνες ρίχνονται με μεράκι στη δουλειά. Η χειροτεχνία γι' αυτές δεν είναι μόνο ένας τρόπος να κερδίσουν χρήματα και να συνεισφέρουν στον οικογενειακό προϋπολογισμό: είναι, πάνω απ' όλα, ψυχοθεραπεία. Σήμερα, γυναίκες που σπούδασαν και εργάστηκαν πάνω στο αντικείμενό τους επιλέγουν αυτόν τον ιδιότυπο «κατ' οίκον περιορισμό», τον οποίο επιβάλλουν όχι μόνο οι δύσκολες συν-

θήκες που επικρατούν, αλλά και η ίδια η μητρότητα, και σε μια εποχή όπου η ανεργία καλπάζει βρήκαν μια διέξοδο. Ίσως όλα αυτά φαντάζουν λίγο παλιομοδίτικα, θυμίζοντας πρότυπα περασμένων εποχών, όταν οι γυναίκες κρατούσαν το νοικοκυριό, μεγάλωναν τα παιδιά και, παράλληλα, πουλούσαν τα εργοχειρά τους στις γειτονίσσες. Μόνο που πλέον, με το ίντερνετ και τα κοινωνικά δίκτυα στη διάθεσή τους, οι, κατά τη διεθνή ορολογία, W.A.H.M. (work at home mothers = μπτέρες που εργάζονται στο σπίτι) βρίσκουν πελατεία σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της Ελλάδας. Τέσσερις από αυτές μας υποδέχτηκαν στο χώρο εργασίας τους, δηλαδή στο σαλόνι τους. Έχουν προσωπικότητες πολύ διαφορετικές μεταξύ τους - όπως άλλωστε είναι και οι δημιουργίες τους. Τις συνδέει όμως η ανάγκη να φτιάξουν λίγη μικρή, καθημερινή «μαγεία» με τα ίδια τους τα χέρια!

ΓΙΟΥΛΗ ΣΙΒΡΙΚΑ 28 ΕΤΩΝ «ΕΚΑΝΑ ΤΟ ΣΑΛΟΝΙ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ»

Η ιδέα για την ενασχόληση της φυσικο-θεραπεύτριας Γιούλης με τη χειροτεχνία γεννήθηκε λίγους μήνες μετά τον ερχομό του πρώτου της παιδιού. Ολα ξεκίνησαν εντελώς τυχαία, όταν πέρυσι το καλοκαίρι, παραθερίζοντας μαζί με την οικογένειά της στο πατρικό της σπίτι στη Σάμο, ανακάλυψε μια παιδική φωτογραφία του πατέρα της με τα αρχικά του χαραγμένα στο πίσω μέρος της κορνίζας. Τότε αποφάσισε να κάνει κάτι αντίστοιχο για την κόρη της, σαν αναμνηστικό... «Αγόρασα έναν πυρογράφο και μια κορνίζα και χάραξα το όνομα, την ώρα και την ημερομηνία γέννησής της, καθώς και το ύψος και το βάρος της. Το αποτέλεσμα άρεσε πολύ σε φίλους και γνωστούς· πολλοί μάλιστα με ρώτησαν αν μπορούν να αγοράζουν τέτοιες κορνίζες σαν δώρο για γάμους και βαφτίσεις». Έτσι, αποφάσισε να ανοίξει το ηλεκτρονικό κατάστημα Couperre.gr, μέσα από το οποίο πουλάει τις δημιουργίες της - εκτός από κορνίζες, διαθέτει επίσης μενταγιόν, πίνακες, λαμπάδες και πολλά άλλα εποχικά και βρεφικά είδη. Δεν λείπουν, βέβαια, και τα προβλήματα. «Κάθε αρχή και δύσκολη. Για παράδειγμα, ξοδεύω αρκετά χρήματα για υλικά καθώς πειραματίζομαι με διάφορες τεχνικές. Ένα άλλο θέμα είναι η έλλειψη χώρου. Το σπίτι μας δεν είναι πολύ μεγάλο και εργάζομαι στο σαλόνι. Εχω λοιπόν συνεχώς το άγχος μήπως η μικρή μου πάρει στα χέρια της κάποιο εργαλείο ή μικροαντικείμενο και εκτεθεί σε κίνδυνο. Της βάζουμε ακόμη και φυσικά εμπόδια για να μη φτάσει στο τραπέζι όπου δουλεύω! Τέλος, το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι ο χρόνος. Ο σύζυγός μου επιστρέφει από τη δουλειά το βράδυ, δηλαδή την ώρα που έχει κοιμηθεί η μικρή και έχω επιτέλους την ευκαιρία να δουλέψω. Οπότε, δεν προλαβαίνω να του αφιερώσω όσο χρόνο θα ήθελα». Αυτόν τον καιρό είναι έγκυος στο δεύτερο παιδί της και έχει σταματήσει να εργάζεται, σφιερώνοντας όλο της το χρόνο στις δημιουργίες της. «Ευτυχώς με βοηθάει πολύ ο σύζυγός μου, ειδικά τώρα που, λόγω εγκυμοσύνης, δεν επιτρέπεται να έρθω σε επαφή με κάποια υλικά».

↳

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΑΚΙΟΥΣΙΟΥ 40 ΕΤΩΝ

«ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ, ΟΠΟΤΕ ΕΡΧΟΝΤΑΙ, ΕΙΝΑΙ ΒΑΛΣΑΜΟ»

Κόλλησε το «μικρόβιο» του αργαλειού από τη μητέρα και τη γιαγιά της. Διατήρησε την επαφή της με την παράδοση καθώς εργαζόταν ως συντηρήτρια έργων τέχνης, αλλά, όταν ήρθαν όχι ένα, ούτε δύο, αλλά... έξι παιδιά, αναγκάστηκε να σταματήσει. Οσο όμως μεγάλωνε η οικογένεια, τόσο μεγάλωναν και οι ανάγκες της. Έτσι, έπιασε τον αργαλειό και έκανε το χόμπι της επάγγελμα. «Από την άλλη, για μένα, που έχω περάσει τη μισή μου ζωή μεγαλώνοντας παιδιά, ο αργαλειός βοηθάει να δραπετεύω από τα προβλήματα της καθημερινότητας». Μπαίνοντας κανείς στο σπίτι της, νιώθει τη χαρακτηριστική ζεστασιά μιας

πολύτεκνης οικογένειας. Η Κατερίνα είναι μια γυναίκα που αγαπάει την παράδοση και, παράλληλα, προσπαθεί να την προσαρμόσει στα σημερινά δεδομένα, κάτι που φαίνεται και στα έργα της: χρηστικά αντικείμενα (τσαντάκια, μαξιλάρια, νεσεσέρ) που συνδυάζουν τις αναφορές στο παρελθόν με μια πιο μοντέρνα αισθητική. Με τη βοήθεια του συζύγου της έχει στήσει ένα ηλεκτρονικό κατάστημα, το www.argalios.gr, μέσα από το οποίο προωθεί τη δουλειά της. Υπό διαφορετικές συνθήκες, θα ήθελε να ανοίξει ένα κανονικό κατάστημα, αλλά, «όπως έχουν τα πράγματα στη σημερινή Ελλάδα, δεν

υπάρχει περίπτωση να τολμήσω ένα τέτοιο ρίσκο. Ευτυχώς που υπάρχει και το Διαδίκτυο. Ο κόσμος είναι μεν συγκρατημένος, αλλά ξέρει να εκτιμά το χειροποίητο. Τα κέρδη μπορεί να μην είναι πολλά σε σχέση με το χρόνο και τον κόπο που αφιερώνω σε κάθε έργο· πολλές φορές, μάλιστα, μπορεί να μη μείνω ικανοποιημένη με κάτι, να το χαλάσω και να το ξαναφτιάξω. Και αυτό, επί της ουσίας, δεν πληρώνεται. Δεν παραπονιέμαι όμως. Τα χρήματα, όποτε έρχονται, είναι βάλαμο». Πώς είναι να υφαινείς σε ένα σπίτι με έξι παιδιά; «Δύσκολο, αλλά όχι ακατόρθωτο. Το μυστικό είναι η σωστή οργάνωση», εξηγεί. «Αλλωστε, καμιά φορά τα παιδιά βοηθούν, και ιδίως τα κορίτσια, και μου λένε την άποψή τους ή μου δίνουν ιδέες. Ποιος ξέρει... Ίσως αύριο-μεθαύριο αναλάβουν να συνεχίσουν την οικογενειακή παράδοση!» λέει χαμογελώντας.

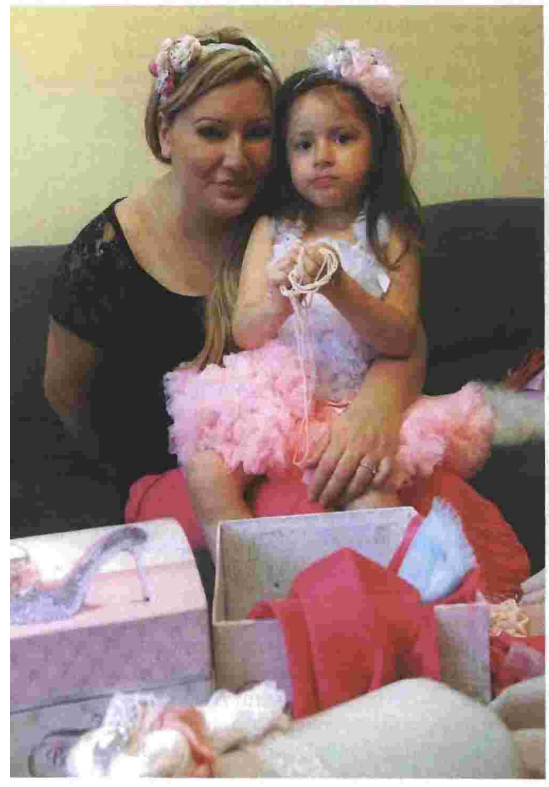
«Θα ήθελα κάποτε να ανοίξω ένα κανονικό κατάστημα, αλλά, όπως έχουν σήμερα τα πράγματα στην Ελλάδα δεν υπάρχει περίπτωση να τολμήσω ένα τέτοιο ρίσκο.»

Είδος: Εφημερίδα / Ένθετο : **Κ**
Ημερομηνία: Κυριακή, 23-06-2013
Σελίδα: 56,57,58,59,60 (4 από 5)
Μέγεθος: 2410 cm²
Μέση κυκλοφορία: 19420
Επικοινωνία εντύπου: (210) 4808000

Λέξη κλειδί: ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΑΛΙΚΗ ΜΠΑΝΤΟΥΝΑ 27 ΕΤΩΝ **«Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ** **ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ ΕΙΜΑΙ ΣΠΙΤΙ** **ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΡΗ ΜΟΥ»**

Ολα ξεκίνησαν όταν, πριν από τρία χρόνια, η Αλίκη αποφάσισε να διακοσμήσει μια πιπίλα για τη νεογέννητη τότε κόρη της. Το αποτέλεσμα απέσπασε πολλά θετικά σχόλια από τον περίγυρό της. «Μια μέρα, ο σύζυγός μου έριξε την ιδέα να ανεβάσουμε μια φωτογραφία της πιπίλας στο Facebook. Το έκανα και έγινε χαμός!» εξηγεί χαρακτηριστικά. Εκείνη την περίοδο, η Αλίκη, επαγγελματίας τραγουδίστρια, αποφάσισε πως έπρεπε να αποτραβηχτεί από τη νύχτα, προκειμένου να αφοσιωθεί στην οικογένειά της και να κάνει ένα νέο ξεκίνημα. Ενθαρρυμένη από την επιτυχία της περιβόητης πιπίλας, άνοιξε ένα ηλεκτρονικό κατάστημα με βρεφικά είδη, το www.babyhills.gr, όπως και ένα φυσικό κατάστημα στο Κερατσίνι, το οποίο όμως, έπειτα από δύο χρόνια λειτουργίας, έκλεισε. «Σημαντικό ρόλο έπαιξε το γεγονός ότι αναγκαζόμουν να περνάω πολλές ώρες μακριά από το παιδί μου». Τελικά οι προσπάθειές της απέδωσαν καρπούς. Το μυστικό της επιτυχίας της; «Δεν αρκεί να πιάνουν τα χέρια σου, χρειάζεται και η σωστή προώθηση. Περνάω ατελείωτες ώρες μπροστά σε έναν υπολογιστή. Και φυσικά με βοηθάει πολύ και ο άντρας μου. Χαίρομαι που πάνε καλά οι δουλειές, αλλά η πραγματική επιτυχία για μένα είναι το να μπορώ να είμαι σπίτι μαζί με την κόρη μου».

ΝΤΕΜΜΥ ΜΑΚΡΗ 35 ΕΤΩΝ

«Ο ΑΝΔΡΑΣ ΜΟΥ ΚΙ ΕΓΩ ΗΜΑΣΤΑΝ ΑΝΕΡΓΟΙ, Μ' ΕΝΑ ΜΩΡΟ»

«Είχαμε σκεφτεί ακόμη και να μεταναστεύσουμε στην Αμερική, όπου ζουν τα πεθερικά μου. Το συζητήσαμε και τελικά επιλέξαμε να μείνουμε εδώ και να παλέψουμε.»

Εργάστηκε επί δέκα χρόνια σε ιδιωτική εταιρεία, όπου γνώρισε και τον σύζυγό της, Νίκο. Εμεινε έγκυος σε μια περίοδο κατά την οποία η κρίση είχε ήδη ξεσπάσει. «Δεν πρόλαβα καν να ανακοινώσω την εγκυμοσύνη μου στους συναδέλφους μου, γιατί με πρόλαβαν τα γεγονότα. Ολοι βγήκαμε σε επίσκεψη εργασίας - και παραμένουμε μέχρι σήμερα. Έτσι, ξαφνικά, εγώ και ο σύζυγός μου βρεθήκαμε χωρίς δουλειά και με ένα παιδί στην αγκαλιά. Νιώσαμε πως έφυγε η γη κάτω από τα πόδια μας. Εγώ δεν μπορούσα να φύγω από το σπίτι γιατί έπρεπε να αφοσιωθώ στον γιο μας και ο σύζυγός μου δεν έχει καταφέρει μέχρι σήμερα να βρει μια σταθερή εργασία. Υπήρξαν ακόμη και σκέψεις να μεταναστεύσουμε στην Αμερική, όπου ζουν τα πεθερικά μου. Το συζητήσαμε και τελικά επιλέξαμε να μείνουμε εδώ και να παλέψουμε».

Τον περασμένο Νοέμβριο, η Ντέμμι, και αφού ήταν ήδη μητέρα και άνεργη, σκέφτηκε να απασχοληθεί με κάτι για να γεμίζει δημιουργικά το χρόνο της. Έτσι, ξεκίνησε να φτιάχνει «τούρτες», οι οποίες δεν τρώγονται μεν (είναι φτιαγμένες από πάνες), αλλά είναι «γαρνιρισμένες» με μπιμπερό, πιπίλες, ρουχαλάκια, παιχνίδια, καλλυντικά και πολλά άλλα αντικείμενα που θα φανούν χρήσιμα με τον ερχομό ενός μωρού.

«Ημουν, έτσι κι αλλιώς, "πνιγμένη" μέσα στις πάνες, κι έτσι σκέφτηκα να ασχοληθώ με τις "τούρτες". Ο γιος μου είναι η πηγή έμπνευσης». Η Ντέμμι έχει δημιουργήσει μια ομάδα στο Facebook, μέσα από την οποία προωθεί τη δουλειά της, το Demmy's Cakes & More. «Δυστυχώς, στην Ελλάδα, ενώ εν όψει του γάμου έχουμε τόσο πολλά έθιμα (στρώσιμο κρεβατιού, δίσκος κ.λπ.), που βοηθούν να μαζέψει το νέο ζευγάρι τα απαραίτητα για το καινούργιο σπιτικό, υστερούμε στην περίπτωση του ερχομού ενός μωρού. Η ιδέα για τις τούρτες από πάνες είναι "εισαγόμενη". Στην Αμερική, όπου έχουν τα Baby Showers, που στοχεύουν ακριβώς στο να συγκεντρώσουν την "προίκα του νέου μωρού", τα Diaper Cakes είναι πολύ δημοφιλή!» Δυστυχώς, το βασικό συστατικό υλικό, δηλαδή οι πάνες, έχουν αρκετά υψηλό κόστος. «Τα κέρδη από κάθε κομμάτι που πουλάω δεν ξεπερνούν τα 10 ευρώ. Τουλάχιστον, όμως, μου επιτρέπουν να πληρώσω τις πάνες του δικού μου παιδιού». •